

прояснени кръгозори се мърна родното му село.

Да си иде дома. Тамъ при мждъръ баща, като му изплаче тжгата си, беки той би го съжалилъ и би научилъ какво да прави. Бащата, родния баща, би ли отказалъ да го утѣши?

— А каква утѣха мога да чакамъ сега азъ? — се заби мжчителенъ въпросъ въ него.

И безъ да си отговори, краката му неволно засноваха къмъ Темново.

При всѣка крачка никнѣше въ главата му новъ страшенъ въпросъ: какъ би могълъ да каже всичко на старъ баща? Де би наидилъ сили да изтърпи бащинъ погледъ? Съ какво би оправдалъ стореното?